

شهاب سنگ هم نبود، دایناسورها منقرض می شدند!

اگر ۶۶ میلیون سال قبل شهاب سنگی به زمین برخورد نمی کرد و باعث انقراض دایناسورها نمی شد امروز حیات در زمین چگونه بود؟

اگر ۶۶ میلیون سال قبل شهاب سنگی به زمین برخورد نمی کرد و باعث انقراض دایناسورها نمی شد امروز حیات در زمین چگونه بود؟

به گزارش ایسنا و به نقل از اینسایدر، برخورد یک شهاب سنگ به زمین که آثار آن در مکزیک کنونی قابل رویت است باعث انقراض دایناسورها و بسیاری از گونه های آبری و خشکی زی شد اما آیا در غیاب این شهاب سنگ انسان ها و سایر پستانداران با تی رکس ها و تریسراتوپس ها درگیر می شدند؟

طبق مطالعه ای که در روز سه شنبه منتشر شد می توان گفت پاسخ این سوال "خیر" است.

در این مطالعه مشخص شده است که شش گروه بزرگ دایناسورها، طی ۱۰ میلیون سال پیش از برخورد شهاب سنگ، به آرامی در حال انقراض بودند و برخورد شهاب سنگ و در پی آن سونامی های بزرگ، آتش سوزی و ابرهای غلیظ گوگرد تنها تیر خلاصی بر انقراض آن ها بود.

فابین کاندامین (Fabien Condamine)، دانشمند محقق در دانشگاه مون پلیه (Montpellier) در فرانسه که یکی از نویسندگان این مقاله است به اینسایدر گفت: این شهاب سنگ ضربه آخر را به دایناسورها زد و آن ها را نابود کرد.

کاندامین و همکارانش می گویند، یک دوره سرد شدن جهانی ممکن است با کاهش تعداد دایناسورها ارتباط داشته باشد که بازبایی آنها را پس از این فاجعه غیرممکن کرد.

کاندامین می گوید: بسیاری از دیرینه شناسان معتقدند اگر این شهاب سنگ به زمین برخورد نمی کرد دایناسورها به حیات خود ادامه می دادند، اما مطالعات ما اطلاعات جدیدی ارائه می کند که نشان می دهد این حیوانات پیش از برخورد، در شرایط خوبی قرار نداشتند.

محققانی که این تحقیقات جدید را انجام دادند ۱۶۰۰ فسیل از ۲۴۷ گونه دایناسور را بررسی کردند. این دایناسورها در اواخر دوره ی کرتاسه زندگی می کرده اند یعنی در حدود ۱۰۰ تا ۶۶ میلیون سال قبل.

این دایناسورها شامل تی رکس ها، تریسراتوپس ها و اردک منقاران بودند.

محققان آن ها را به شش خانواده بزرگ تقسیم کردند و سپس تنوع گونه ها را در این دسته ها در گذر زمان مورد بررسی قرار دادند. نتایج این بررسی ها نشان می دهد که در میان همه ی این شش خانواده تعداد گونه ها ۷۶ میلیون سال قبل شروع به کاهش کرد.

این اولین مطالعه ای نیست که نشان می دهد دایناسورها پیش از برخورد شهاب سنگ در حال انقراض بودند. مطالعه ای در سال ۲۰۱۶ نشان می دهد که با از بین رفتن گونه هایی از دایناسورها که زمانی در زمین زندگی می کردند هیچ گونه ی جدیدی جایگزین آن ها نشده بود. اگرچه این سوال مطرح می شود که آیا این نتایج به دلیل ناقص بودن داده های فسیلی است یا خیر. مطالعات جدید نشان می دهد که گونه های قدیمی تر به نسبت گونه های جوان بیشتر در معرض انقراض بوده اند.

انحصار گیاه خواران

در اواخر دوره ی کرتاسه زمین شروع به سرد شدن کرد. این تغییرات ۸۰ میلیون سال قبل آغاز شد و دمای کره ی زمین هفت درجه ی سانتیگراد کاهش یافت.

کاندامین می گوید: از آن جایی که دایناسورها برای تنظیم دمای بدنشان به دمای محیط وابسته بودند تغییرات جوی ممکن است در انقراض آنها نقشی ایفا کرده باشد.

یکی دیگر از توضیحات احتمالی برای کاهش تعداد دایناسورها وجود دارد و آن تغییر تعداد گونه های گیاه خوار است. به نظر می رسد دایناسورهای اردک منقاری بین ۷۶ تا ۶۶ میلیون سال قبل بر زمین تسلط داشته اند و با سایر گیاه خواران رقابت می کردند. این موضوع باعث کاهش تعداد سایر گیاه خوران شد.

کاندامین می گوید: کاهش گونه های گیاه خوار می تواند کل اکوسیستم را در معرض نابودی قرار دهد.